

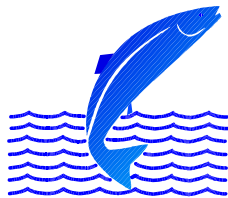
Reykjadalsá og Eyvindarlækur í S-Þing 2002

Seiðabúskapur og veiði

Guðni Guðbergsson

Júlí 2003

VMST-R/0317

VEIÐIMÁLASTOFNUN

Veiðinýting • Lífríki í ám og vötnum • Rannsóknir • Ráðgjöf

Vagnhöfði 7, 110 Reykjavík. Sími: 5676400 Fax: 5676420

www.veidimal.is

gudni.gudbergsson@veidimal.is

Efnisyfirlit:	bls.
Inngangur.....	1
Umhverfi.....	1
Aðferðir.....	2
Niðurstöður.....	3
Umræður.....	4
Þakkarorð.....	8
Heimildir.....	8
Tölur.....	9
Myndir.....	12

Inngangur

Veiði á vatnasvæði Reykjadalssár og Eyvindarlækjar hefur farið minnkandi á undanförunum árum. Hefur það valdið eigendum veiðiréttarins í ánni áhyggjum og ástæðu til að leita hugsanlegra skýringa á því. Víða er veiði og tekjur af leigu veiðiréttar til stangveiðimanna mikilsverður hluti af afkomu veiðiréttarhafa sem í mörgum tilfellum eru bændur. Veiðinýting, stjórnun veiði og varðveisla auðlindarinnar er á ábyrgð eigenda árinna innra ramma laga um lax- og silungsveiði og almennra laga um náttúruvernd.

Til að leita skýringa á ástæðum minnkandi veiði ákvað Veiðifélag Reykjadalssár og Eyvindarlækjar að láta gera úttekt á seiðabúskap á vatnasvæðinu og leitaði til Veiðimálastofnunar með þá vinnu. Þeir fjármunir sem til voru til úttektarinnar voru takmarkaðir. Umfang rannsókna tók mið af takmörkuðum fjármunum en miðað var við að fleiri þáttum megi bæta við síðar.

Stangveiði hefur verið stunduð í Reykjadalssá og Eyvindarlæk en netaveiði í Vestmannsvatni og Sýrnesvatni. Í vötnunum er aflinn aðallega silungur, bleikja og urriði en einnig veiðist nokkuð af laxi.

Rannsóknir voru gerðar á seiðabúskap Reykjadalssár fyrst 1976 (Karlström 1976). Árin 1984 og 1985 gerði Tumi Tómasson úttekt á seiðabúskap Reykjadalssár og Seljadalsár (Tumi Tómasson 1986). Haustið 2000 var seiðum safnað til rannsókna á fæðu laxa- og urriðaseiða (Eik Elvarsdóttir 2001; Guðrún Finnbogadóttir 2001).

Umhverfi

Reykjadalsá á upptök sín í Mývatnsheiði þar sem upptök hennar draga sig saman úr tveimur kvíslum. Austurgilsá á upptök í Helluvaðsgrófum og Stangarmýri og er fiskgeng rétt upp fyrir ármót hennar og þeirrar kvíslar sem vestar rennur. Sú kvísl dregur sig að í grófum suður undir Jafnafelli. Vestari kvíslin er talin fiskgeng að Eiríkspólli en þar er foss (flúð) í ánni. Líklegt er þó að fossinn geti verið fiskgengar a.m.k. í nokkru rennsli og væri athugandi að athuga hvort seiði göngufiska sé að finna þar sem þá væri merki um hrygningu þeirra. Eftir að kvíslarnar koma saman rennur Reykjadalssá um þröngan dal, Viðagil, þar fellur í ána Máslækur sem á upptök sín í Másvatni. Neðar fellur Reykjadalssá um Reykjadal en þar fellur til hennar Seljadalsá við Einarstaði. Reykjadalssá fellur til Vestmannsvatns en það er myndað af

hraunstíflu af hrauni því sem rann úr Mývatnssveit um Laxárdal til Aðaldals og Skjálfanda. Neðan Vestmansvatns fellur áin sem þar heitir Eyvindarlækur um Sýrnesvatn og Mýlaugsstaðavatn. Eyvindarlækur fellur til Laxár í Aðaldal á móts við Hafursey. Rennslí Eyvindarlækjar þar sem hún fellur í Laxá í Aðaldal $2,5\text{m}^3\text{sek}^{-1}$ (Gísli Már Gíslason 1991).

Vestmannsvatn er í 26 m hæð yfir sjó og er það $2,4\text{ km}^2$ að flatarmáli. Mesta breidd vatnsins er 1,3 km og mesta lengd 2,5 km (Hákon Aðalsteinsson ofl. 1989).

Fjarlægðir voru mældar á korti Landmælinga Íslands, Húsavík/Mývatn í mælikvarðanum 1:100.000. Taka ber fram að ónákvæmni er í mælingum og þær því hafðar til hliðsjónar. Nákvæmari mælingar og kortlagning árgerðar og búsvæða árinna er þörf.

Alls eru Reykjadalssá og Eyvindarlækur fiskgeng um 25,5 km. Eyvindarlækur er um 4 km, 6 km eru frá Vestmannsvatni að ármótum Seljadalsár en þaðan um 11 km að ármótum Máslækjar. Frá Máslæk að ármótum þar sem Reykjadalssá kvíslast eru 3,5 km og Vesturkvíslin er fiskgeng um 1 km að Eiríkspólli (Tafla 1). Ármót kvíslanna eru í um 200m hæð yfir sjó. Seljadalsá er fiskgeng um 2,5 km að fossi en ofan hans er áin um 6 km að 200 m hæðarlínu. Máslækur kemur úr Mátvatni sem er um 4 km^2 og er hann ófiskgengur. Mátvatn liggur í 265m hæð yfir sjó.

Tumi Tómasson (1986) lýsir uppeldisskilyrðum Reykjadalssár svo að “uppeldisskilyrði í Reykjadalssá eru mjög góð í efrihluta árinna, allt niður fyrir Lauga. Fyrir neðan Lauga breytir áin um svip, verður lygn og djúp. Þar eru ekki teljandi skilyrði fyrir uppvaðandi laxaseiði”.

Ekki hefur verið gert mat á stærð og gæðum búsvæða laxfiska í Reykjadalssá. Það verður að teljast mikilvægt verkefni bæði hvað varðar fiskgenga og ófiskgenga hluta.

Aðferðir

Veitt var með rafmagni á tveimur stöðum í Reykjadalssá og einum stað í Seljadalsá. Farin var ein yfirferð í veiði sem gefur vísitölu (index) á þéttleika og tegundasamsetningu. Flatarmál veiðisvæðis var mælt og þéttleiki seiða reiknaður á hverja 100m^2 . Seiði voru greind til tegunda og þau lengdarmæld. Þyngd var mæld af hluta aflans og kvarnir og hreistursýni voru tekin til greiningar á aldri. Holdafar seiða var reiknað samkvæmt formúlunni: þyngd (g) /lengd³ *100 (Bagenal og Tesch 1978). Staðsetning stöðva var skráð með GPS staðsetningu (WGS 84).

Farið var yfir tölur um skráða veiði en Veiðimálastofnun hefur haldið uppi skráningu á veiði í mörgum ám um árabíl og í sumum samfelld frá árinu 1946. Veiðiskráning í Reykjadalssá er til samfelld frá árinu 1974.

Niðurstöður

Alls voru veiddir 837m^2 í Reykjadalssá og 214m^2 í Seljadalssá (tafla 2). Alls veiddust 204 laxaseiði og 237 urriðaseiði í Reykjadalssá. Í Seljadalssá veiddust 45 laxaseiði og 34 urriðaseiði. Í Reykjadalssá var þéttleiki laxa og urriðaseiða á hverja 100m^2 hæstur neðst en lægstur fremst. Í Reykjadalssá var breytilegt milli stöðva hvort þéttleiki laxa eða urriðaseiða væri hærri en meira var af laxaseiðum í Seljadalssá (tafla 2). Lítil munur kom fram á lengd árganga seiða milli stöðva en allir árgangar voru lítið eitt stærri neðst í ánni og á það bæði við um lax og urriða (tafla 3 og tafla 4).

Árgangar seiða aðgreindust nokkuð vel í lengdardreifingu og var lítil skörun var milli þeirra átti það bæði við um lax (1. mynd) og urriða (2. mynd). Lítið bar á seiðum eldri en tveggja ára bæði laxi og urriða. Í Reykjadalssá veiddust þó nokkrir stærri urriðar í rafveiðum.

Ekki er mikið til af kerfisbundnum rannsóknum á þéttleika seiða í Reykjadalssá og Eyvindarlæk. Úttektir voru gerðar 1984 og 1985 (Tumi Tómasson 1986), og einnig frá árinu 2000 (Eik Elvarsdóttir 2001; Guðrún Finnbogadóttir 2001). Þéttleiki og hlutföll laxa- og urriðaseiða úr þessum athugunum auk niðurstaðna 2002 er gefin í töflu 5. Einnig eru þar niðurstöður frá Karlström (1976) en hann veiddi við Hól. Við samanburð þessara tímabila sést að þéttleiki laxaseiða á hverja 100m^2 er svipaður eða heldur hærri 2000 og 2002 en hann var 1984 og 1985. Hins vegar er greinilegt að þéttleiki urriðaseiða hefur aukist verulega frá því sem áður var og hlutfall hans af heildarseiðafjölda árinna hefur einnig hækkað verulega.

Tölur um stangveiði í Reykjadalssá eru til samfelld frá árinu 1974 (tafla 6; 3. mynd). Tölur um netaveiði eru frá 1978 og samfelld frá 1980. Framan af virðist stangveiði og netaveiði fylgst að sveiflur eru heldur minni í netaveiðinni. Þar sem stórum hluta veiðinnar hefur verið sleppt aftur á undanförmum árum eru aflatölur settar fram í 4. mynd. Lítils háttar munur kom fram í veiðitölum frá veiðifélagi Reykjadalssár og Eyvindarlækjar og þeim tölum sem Veiðimálastofnun hefur skráð úr veiðibókum (tafla 6). Frumheimildir (veiðibækur hvers árs) lágu ekki fyrir til að hægt væri að ganga úr skugga um hvaða tölur eru réttar og því eru tölur Veiðimálastofnunar

notaðar hér en þær eru byggðar á skráningum fiska úr veiðibókum (Guðni Guðbergsson 2003).

Meðal stangveiði síðustu 5 ára í Reykjadalssá og Eyvindarlæk er nú um 24% af meðalveiðinni frá 1974. Sömu sögu er að segja varðandi netaveiðin og þar er meðalveiði síðustu 5 ára einungis 24% af meðalnetaveiðinni frá 1978 að 1979 frátöldu en tölur vantar fyrir það ár.

Veiði í Laxá og Reykjadalssá haldast að miklu leyti í hendur fram til ársins 1994 (5. mynd). Eftir þann tíma virðist veiði minnka meira í Reykjadalssá en í Laxá. Á undanförunum tveimur árum hefur mestu af þeim laxi sem veiddur var á stöng í Reykjadalssá verið sleppt aftur. Sambærileg minnkun kemur fram í stangveiði og netaveiði á vatnakerfinu.

Umræður

Ekki er þekkt að hve miklu leyti laxveiði á vatnakerfi Reykjadalssár og Eyvindarlækjar endurspeglar fiskgengd á vatnasvæðið þar sem heildarstofnstærð og veiðiálag er ekki þekkt. Hins vegar hefur nýting verið í nokkuð föstum skorðum og því má líta á veiðina sem vísbendingu um stofnstærð og stofnbreytingar. Svo virðist sem veiði í Reykjadalssá og Eyvindarlæk hafi verið í svipuðum takti og veiðin í Laxá í Aðaldal fram til ársins 1994 en þá hélt Reykjadalssá áfram að dala þrátt fyrir að Laxá rétti nokkuð við. Sá lax sem gengur í Reykjadalssá gengur um Laxá og er hann væntanlega að einhverju leyti inni í veiði þar en það hlutfall er ekki þekkt. Fiskgengd og veiði í Laxá og Reykjadalssá eru því tengdar og ef gönguseiðaframléiðsla Reykjadalssár minnkar kemur það væntanlega fram í minnkaðri veiði í Laxá. Þegar mest var fór veiðin á vatnasvæði Reykjadalssár yfir 1000 laxa og þar af var stangveiði yfir 600 laxar. Þá eru ótaldir þeir fiskar sem ólust upp í Reykjadalssá og veiddust í Laxá. Minnkun á veiði í stangveiði og netaveiði á vatnasvæði Reykjadalssár bendir eindregið til þess að um raunverulega og verulega minnkun í fiskgengd sé að ræða.

Sú veiðiminunkun sem orðið hefur í Reykjadalssá einkum eftir árið 1994 bendir til þess að veiðiréttarhafar þurfa að sýna sérstaka aðgæslu varðandi nýtingu á stofninum. Á árunum 2001 og 2002 var nær öllum laxi í stangveiði sleppt aftur (veitt og sleppt) í ána og afli þar af leiðandi lítill (afli er sá fjöldi fiska sem er landað). Það væri óábyrgt að ráðleggja annað en að halda áfram að draga úr sókn t.d. með því að veiða og sleppa

a.m.k. meðan ekki eru fyrirbyggjandi gögn um hverjar orsakir eru fyrir minnkandi veiði. Að sama skapi er mikilvægt að fylgjast með hvort aukin hrygning hafi áhrif á seiðabúskap og samsetningu seiðastofna, bæði hvað varðar tegundir og aldursskiptingu.

Engin veiðiskráning eru á silungi í Reykjadalssá fyrr en 2001 og 2002 en lítið er á þeim byggjandi þar sem sú veiði var ekki einstaklingskráð í veiðibók heldur gefin upp sem slump tala frá leigutaka árinna. Benda verður á að hér þarf að bæta skráningu einkum hvað varðar silunginn og að hann er einnig mikilsvirði fyrir veiðimenn og þar með fyrir veiðiréttahafa og nýtingu.

Rannsóknir á seiðabúskap Reykjadalssár og Seljadalssár benda til að þéttleiki laxaseiða sumarið 2002 hafi verið nokkuð svipaður og var á árunum 1984 og 1985. Seiðaðþéttleiki laxaseiða var hins vegar nokkur lægri en var í mælingu 2002. Aftur á móti hefur þéttleiki urriðaseiða aukist verulega á öllum stöðum sem samanburður er til á og er hann nú orðin ríkjandi tegund. Fjöldi og hlutfall urriðaseiða 1984 og 1985 mun lægra en það var sumarið 2002. Svo virðist einnig sem laxaseiði nú séu yngri við útgöngu en var árin 1984 og 1985 en þá fann Tumi Tómasson (1986) nokkuð af 3+ seiðum í rafveiðum sem ekki er mikið af nú. Líkur eru því til að veltuharði í framleiðslu laxaseiða hafi aukist. Þetta gæti bent í sömu átt og veiðitölurnar þ.e. að laxinn hafi verið að gefa eftir í anni og urriðanum að fjölga. Hafa verður í huga að árin 1984 og 1985 voru fremur köld ár og að árið 1985 var þéttleiki seiða í Laxá á lægsti sem mælst hefur síðan (Guðni Guðbergsson 2003). Sérlega hefði þurft fleiri samanburðarhæfar mælingar á seiðabúskap Reykjadalssár til að hægt hefði verið að rekja ástæður þeirra breytinga sem orðið hafa.

Nokkrir stórir urriðar veiddust í rafveiðum en slíkt er fremur sjaldgæft í rafveiði. Það bendir til þess að talsvert sé af stórum urriða í ánni. Af útliti urriðanna og holdlit þeirra að dæma voru þetta staðbundnir fiskar.

Í skýrslu sinni frá 1986 segir Tumi Tómasson “Það er ljóst að þéttleiki laxaseiða í Reykjadalssá, frá Hallbjarnarstöðum að Laugum, er nú slíkur að seiði geta farið út á 3-4 árum. Ég tel mikilvægt að gera ráðstafanir til að viðhalda góðum vexti seiða, með takmörunum á stærð hrygningarstofnsins”. Og jafnframt ritar Tumi “Á öðrum stöðum

er of lítið af seiðum. Ljóst er að hrygning í fremsta hluta Reykjadalárs er ekki árviss og þar mætti núna sleppa seiðum og grafa hrogn til að tryggja að full nýting fái á þetta svæði”.

Erfitt er að koma boðskap þessara tveggja setninga Tuma heim og saman en líklegast er að laxastofnar hafi fundið ráð við að jafna út sveiflur milli svæða í aðlögun sinni um árþúsundir. Líklegt er einnig að aukinn seiðapéttleiki ýti undir það að seiði jafni seiðapéttleika innan árinna. Jafnframt gæti verið að urriðinn hafi yfirtekið búsvæði árinna þegar laxinn hefur gefið eftir. Líklegt er því að nokkuð öflugra hrygningu laxa þurfi til að hann hafi yfirhöndina í samkeppni við urriða um búsvæði árinna. Víst má telja að ef seiðaframleiðslan lægi í svipuðu hlutfalli laxa og urriða og var á árunum 1984 og 1985 væri mun meira af laxaseiðum í ánni ef miðað er við sömu lífþyngd fiska. Ekki er þó víst það þetta myndi gerast.

Sú úttekt sem hér er frá greint er gerð til að hafa hugmynd um seiðabúskap Reykjadalárs. Einungis var veitt á fáum stöðum og fjárhagsrammi til þessarar vinnu var þröngur. Sú framvinda sem verið hefur í Reykjadalári er afar athyglisverð. Jafnframt hafa tekjur veiðifélags af veiðinni farið minnkandi. Æskilegt væri að gera frekari rannsóknir til að fylgjast með framvindu laxa og urriðastofna árinna en líklega þyrfti að leita eftir fjármögnun sjóða til að standa straum að því.

Hér eru sett fram atriði sem fylgjast þarf með:

- Árlegar mælingar á seiðapéttleika a.m.k. á þeim stöðum sem nú var veitt á.
- Gera búsvæðamat á Reykjadalári þar sem flatarmál árinna er mælt og gildi þess til seiðaframleiðslu er metið.
- Athuga stærð gæði svæða ofan fossa til mögulegrar seiðaframleiðslu.
- Bæta veiðiskráningu og meta veiðidreifingu innan árinna.
- Bæta skráningu á silungsveiði.
- Taka hreistursýni af afla til að hægt sé að rekja framleiðslu og afkomu einstakra árganga laxa.
- Setja teljara í Reykjadalári til að fá mat á heildarstofnstærð, göngutíma og veiðiálag.

- Meta hlutfall seiðaframleiðslu og veiði Reykjadalárs af framleiðslu vatnakerfis Laxár.
- Fylgjast með vatnsgæðum Reykjadalárs og tryggja að ekki berist mengandi efni t.d. frá vaxandi byggð og atvinnustarfsemi í nágrenni árinna.
- Fá mat á gönguseiðaframleiðslu árinna.

Það er athugandi að kanna með nýtingu svæða árinna sem liggja ofan fossa. Ef þau geta framleitt laxaseiði í einhverjum mæli er slíkt viðbót við það þann fjölda seiða sem gengur til sjávar. Nýta má þessi svæði með seiðasleppingum, hrognagreftri eða það sem líklega er einfaldast sem er að lyfta laxi upp fyrir fossa og láta hann hrygna þar sjálfan, ef slíkt er talið vænlegt. Slíkar aðgerðir þarf að gera í samráði við landeigendur.

Ef litið er til þeirrar þróunar sem veiðitölur Reykjadalárs sýna í samanburði við Laxá og Mýrarkvísl er nærtækast að áætla að gengið hafi verið of nærri stofninum með óhóflegri veiði. Aukin framleiðsla á urriða gæti bent til þess sama. Þau gögn sem fyrir liggja gefa þó ekki tilefni til þess að sýna framá hvort svo sé, á öruggan hátt. Engu að síður er rétt að ráðleggja að farið sé með gát við nýtingu laxastofna árinna og til mikils að vinna því veiði gefur veiðiréttarhöfum (landeigendum) oft umtalsverðar tekjur. Reykjadalásá hefur farið hátt í veiði og þótt veiði í ám landsins hafi yfirleitt ekki náð þeim tölum sem voru á áttunda áratugnum verður að telja líklegt að Reykjadalásá eigi mikið inni og ætti að geta framleitt meira af laxaseiðum og staðið undir meiri veiði en hún gerir nú. Það að sleppa þeim fiskum sem veiddir eru er líklegast til að skila veiðifélaginu mestum árangri því þá er bæði tryggt veiðinýting og viðhald hrygningarstofns laxins í ánni. Það að veiða og sleppa hefur farið vaxandi á undanförunum árum og á árinu 2003 var að meðaltali tæpum 18% af þeim laxi sem veiddist í íslenskum ám sleppt aftur (Guðni Guðbergsson 2003). Miðað við að hlutfallsleg minnkun í stangveiði og netaveiði hefur verið sambærileg þurfa hlutfallslega svipaðar takmarkanir að verða á netaveiði á vatnakerfinu.

Eins og fram hefur komið hér að farman hefur þessi úttekt vakið upp margar spurningar sem brýnt er að svara varðandi nýtingu á laxastofni Reykjadalárs. Miða þarf við að nýtingin sé sjálfbær og að tryggt sé að hún sé innan þolmarka stofnsins.

Vonast er til að áfram verði hægt að fylgjast með seiðabúskap Reykjadalsár og einnig að bæta við fleiri rannsóknarþáttum til að auka skilning á vistkerfi svæðisins.

Þakkarorð

Ragnhildur Magnúsdóttir aðstoðaði við útivinnu og aldursgreindi og tölvuskráði upplýsingar um seiði úr rafveiðum. Haraldur Bóasson lét í té ýmsar upplýsingar um veiði og veiðinýtingu Reykjadalsár og Eyvindarlækjar. Þeim eru færðar bestu þakkir fyrir.

Heimildir

Bagenal, T.B. og Tesch F.W. Age and Growth. p 101-137. Í: Methods for Assessment of Fish in Fresh Waters (T. Bagenal ritstj.) Blackwell Scientific Publication, London.

Eik Elvardóttir 2001. Laxaseiði (*Salmo salar* L.) í Laxá í Aðaldal, Mýrarkvísl og Reykjadalsá. Einnig samanburður á laxa og urriðaseiðum (*Salmo trutta* L.). háskóli Íslands, Raunvísindadeild, Líffræðiskor, 6 eininga rannsóknarverkefni. 51 bls.

Guðrún Finnbogadóttir 2001. Urriðaseiði (*Salmo trutta* L.) í Laxá í Aðaldal, Mýrarkvísl og Reykjadalsá. Einnig samanburður á laxa og laxaseiðum (*Salmo salar* L.). háskóli Íslands, Raunvísindadeild, Líffræðiskor, 5 eininga rannsóknarverkefni. 29 bls.

Guðni Guðbergsson 2003. Lax- og silungsveiðin 2003. Veiðimálastofnun, VMST-R/0313. 26 bls.

Guðni Guðbergsson 2003. Laxá í Aðaldal. Seiðabúskapur, endurheimtur gönguseiða og veiði 2002. 38 bls.

Hákon Aðalsteinsson, Sigurjón Rist, Stefán Hermansson og Svanur Pálsson 1989. Stöðuvötn á Íslandi. Skrá um vötn stærri en 0,1 km². Skýrsla Orkustofnunar, OS-89004/VOD-02. 48 bls.

Tumi Tómasson 1986. Athugun á Reykjadalsá S-Þing. 1984 og 1985. Skýrsla Veiðimálastofnunar, Hólum 1986. 13 bls.

Karlström, Ö. 1971. Lax og öringsdroductions-undersökning í Laxá í Aðaldal. Skýrsla til Iðnarðarráðundeytis 9. júní 1972. 10 bls.

Tafla 1. Lengd árkafla á vatnasvæði Reykjadalsár og Eyvindarlækjar.

Svæði	Fjarlægðir km
Ármót Eyvindarlækna og Laxár að Vestmanssvatni	4
Vestmanssvatn að ármótum við Seljadalsá	6
Frá ármótum Seljadalsár að Máslæk	11
Frá ármótum Máslækjar að mótum kvísla	3,5
Vesturkvísl frá ármótum að Eiríkspólli	1
Reykjadalsá og Eyvindarlækur: Fiskgengt alls	25,5
Máslækur (ófiskgengt)	2,5
Seljadalsá að fossi (fiskgengt)	2,5
Seljadalsá frá fossi að 200 hæðarlínu	6

Tafla 2. Staðsetning og stærð rafveiðistöðva í Reykjadalssá og Seljadalsá sumarið 2002 ásamt fjölda veiddra seiða og þéttleika á hverja 100 m².

Staðsetning	GPS staðsetning		Flatarmál stöðvar	Lax fjöldi	Lax fjöldi/100m ²	Urriði fjöldi	Urriði fjöldi/100m ²
	N	W					
Stafn	65,62937	17,30934	226	23	10,18	52	23,0
Hallbjarnarstaðir	65,67186	17,32878	260	76	29,23	60	23,1
Laugar	65,71976	17,35823	351	105	29,91	125	35,6
Seljadalsá	65,73542	17,40806	214	45	21,03	34	15,9

Tafla 3. Lengd, þyngd og holdastuðull (K) árganga laxaseiða í rafveiðum í Reykjadalssá sumarið 2002 (N er fjöldi mælinga og s.d. er staðalfrávik meðaltals).

Staður	Stærð stöðvar m ²	þéttl. 100m ²	Fjöldi Lax 0+		s.d.	N	þyngd	s.d.	N	Holdast. (K)	s.d.
			N	Lengd							
Stafn	226	4,9	11	4,22	0,36						
Hallbjarnarstaðir	260	13,8	36	4,27	0,22	8	0,88	0,07	8	0,99	0,10
Laugar	351	11,7	41	4,33	0,26	4	0,83	0,12	4	0,90	0,16
Seljadalsá	214	4,7	10	4,41	0,16	3	0,70	0	3	0,88	0,06

Staður	Stærð stöðvar m ²	þéttl. 100m ²	Lax 1+		s.d.	N	þyngd	s.d.	N	Holdast. (K)	s.d.
			N	Lengd							
Stafn	226	4,0	9	6,52	0,46						
Hallbjarnarstaðir	260	10,8	28	6,49	0,35	15	2,60	0,6	15	0,93	0,15
Laugar	351	10,5	37	6,77	0,37	12	2,87	1,01	12	0,95	0,23
Seljadalsá	214	12,1	26	7,77	0,46	26	4,74	0,97	26	1,00	0,06

Staður	Stærð stöðvar m ²	þéttl. 100m ²	Lax 2+		s.d.	N	þyngd	s.d.	N	Holdast. (K)	s.d.
			N	Lengd							
Stafn	226	1,3	3	9,60	0,50	3	9,20	1,35	3	1,04	0,04
Hallbjarnarstaðir	260	4,2	11	9,65	0,88	11	9,30	2,62	11	1,01	0,07
Laugar	351	7,7	27	9,94	0,87	15	12,20	3,48	15	1,14	0,16
Seljadalsá	214	3,3	7	11,20	0,64	7	15,16	2,42	7	1,07	0,05

Tafla 4. Lengd, þyngd og holdastuðull (K) árganga urriðaseiða í rafveiðum í Reykjadalssá sumarið 2002 (N er fjöldi mælinga og s.d. er staðalfrávik meðaltals).

Staður	Stærð stöðvar m ²	Þéttl. 100m ²	Urriði 0+			N	Þyngd	s.d.	N	Holdast. (K)	s.d.
			N	Lengd	s.d.						
Stafn	226	12,4	28	4,37	0,29						
Hallbjarnarstaðir	260	20,4	53	4,39	0,36	13	1,00	0,17	13	1,07	0,07
Laugar	351	19,1	67	4,54	0,34	10	0,99	0,27	10	1,00	0,89
Seljadalsá	214	10,3	22	4,95	0,40	4	1,43	0,30	4	1,14	0,15

Staður	Stærð stöðvar m ²	Þéttl. 100m ²	Urriði 1+			N	Þyngd	s.d.	N	Holdast. (K)	s.d.
			N	Lengd	s.d.						
Stafn	226	9,7	22	6,98	0,49	1	4,50		1	1,07	
Hallbjarnarstaðir	260	2,7	7	7,36	0,73	5	4,78	1,32	5	1,06	0,09
Laugar	351	17,7	62	7,41	0,78	27	4,59	2,08	27	1,03	0,19
Seljadalsá	214	4,2	9	7,79	1,62	7	6,76	2,39	7	1,09	0,05

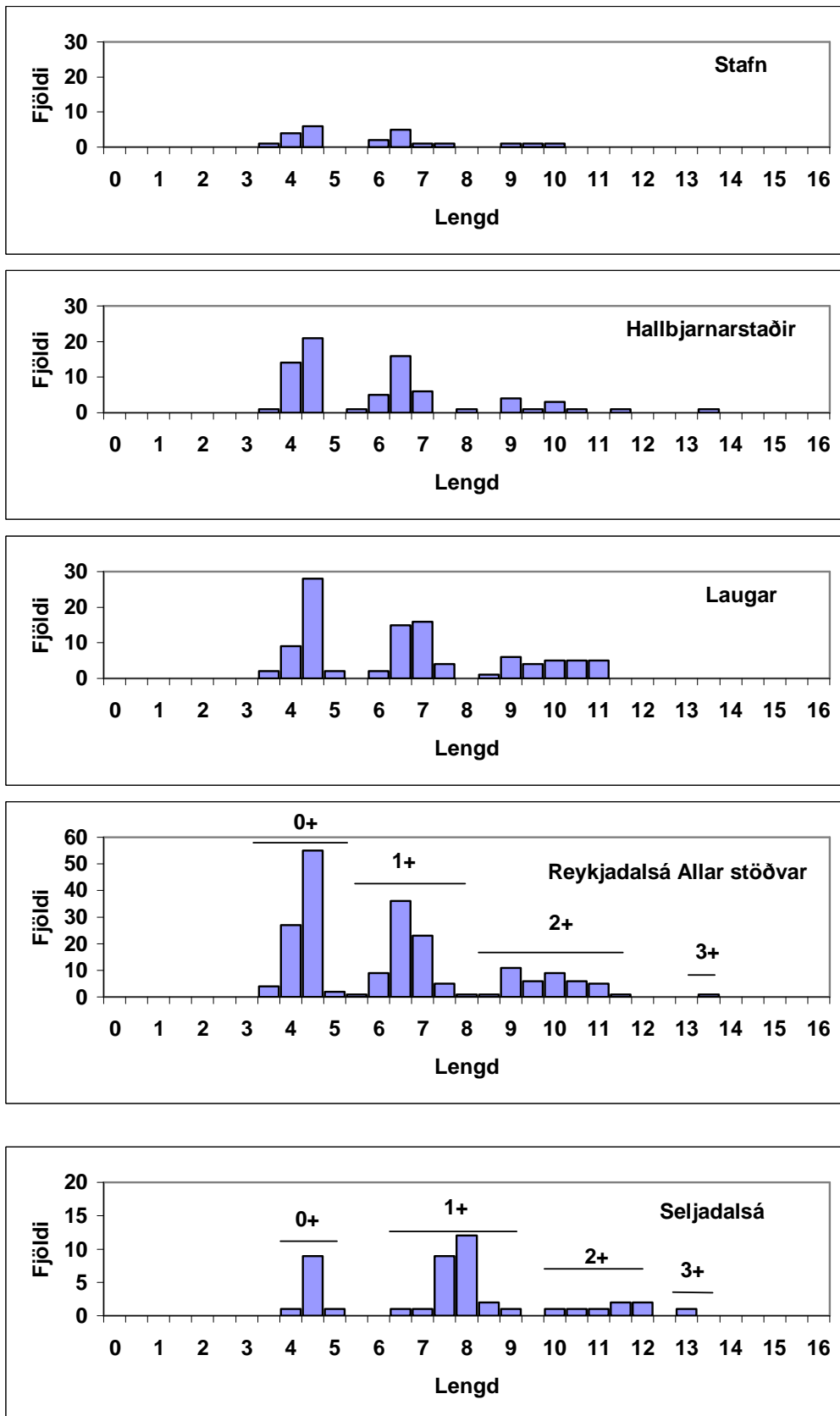
Staður	Stærð stöðvar m ²	Þéttl. 100m ²	Urriði 2+			N	Þyngd	s.d.	N	Holdast. (K)	s.d.
			N	Lengd	s.d.						
Stafn	226	0,4	1	12,00		1	19,00		1	1,06	
Hallbjarnarstaðir	260										
Laugar	351										
Seljadalsá	214	0,5	1	11,20		1	17,60		1	1,02	

Tafla 5. Þéttleiki laxa og urriðaseiða miðað við hverja 100m² og hlutfalli tegundanna.

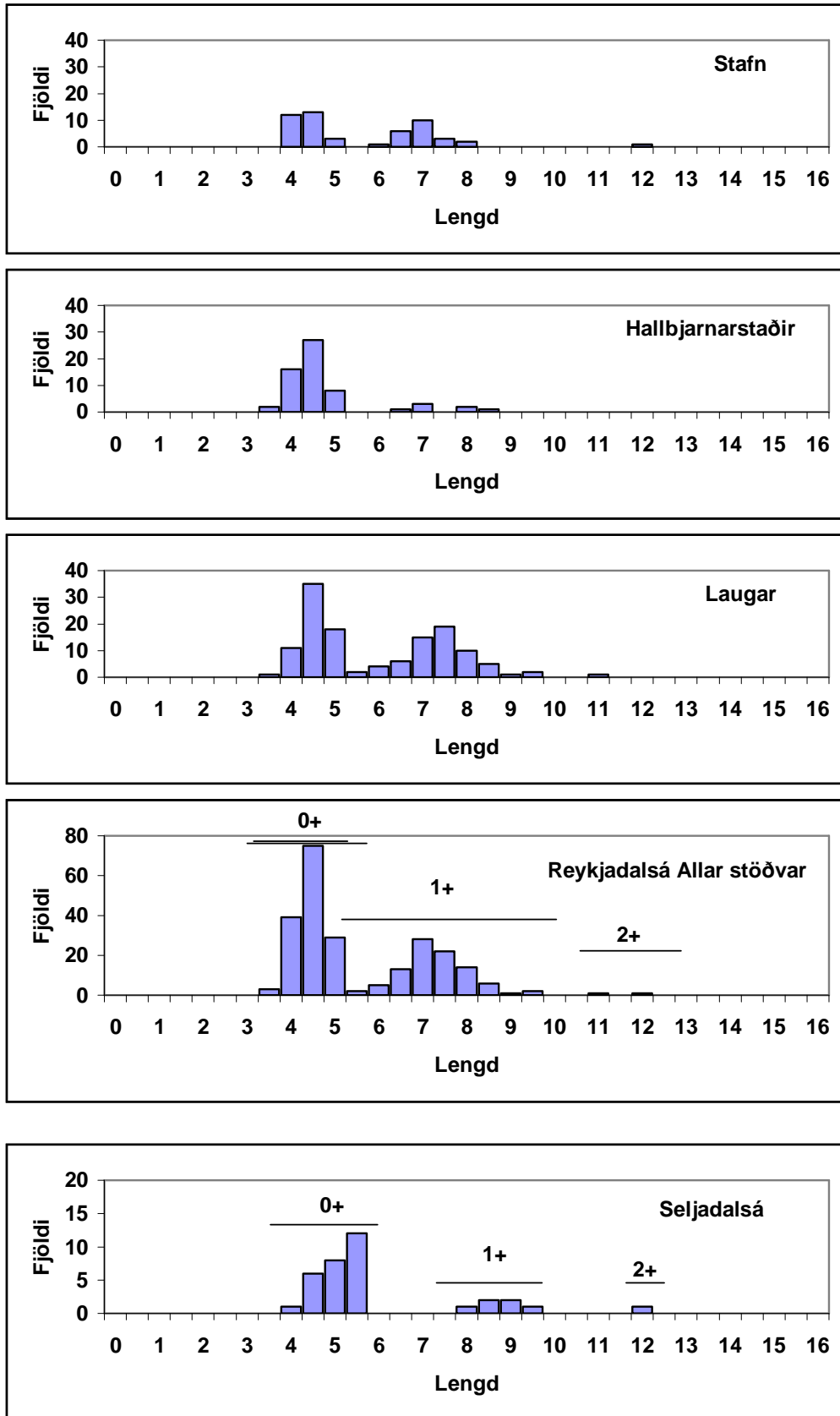
Veiðisvæði Ár	Lax	Lax	Urriði	Lax
	Þéttleiki	Hlutfall (%)	Þéttleiki	Hlutfall (%)
Hóll				
1976	19,53	46,3	22,6	53,7
Stafn				
1984	14,1	78,0	3,9	22,0
1985	6,2	47,0	7,0	53,0
2002	10,2	30,6	23,0	69,4
Hallbjarnarstaðir				
1984	22,0	91,0	2,3	9,0
1985	13,9	89,0	1,8	11,0
2000	33,8	47,3	50,2	52,7
2002	29,2	55,9	23,1	44,1
Laugar				
1984	19,4	93,0	1,4	7,0
1985	22,7	98,0	0,5	2,0
2000	55,8	71,8	86,3	28,2
2002	29,9	45,6	35,6	54,4
Seljadalsá				
1984	12,0	92,0	1,1	8,0
1985	23,3	72,0	9,1	28,0
2002	21,0	57,0	15,9	43,0

Tafla 6. Veiðiskráning á vatnasvæði Reykjadalsá og Eyvindarlækjar frá árinu 1974-2002.

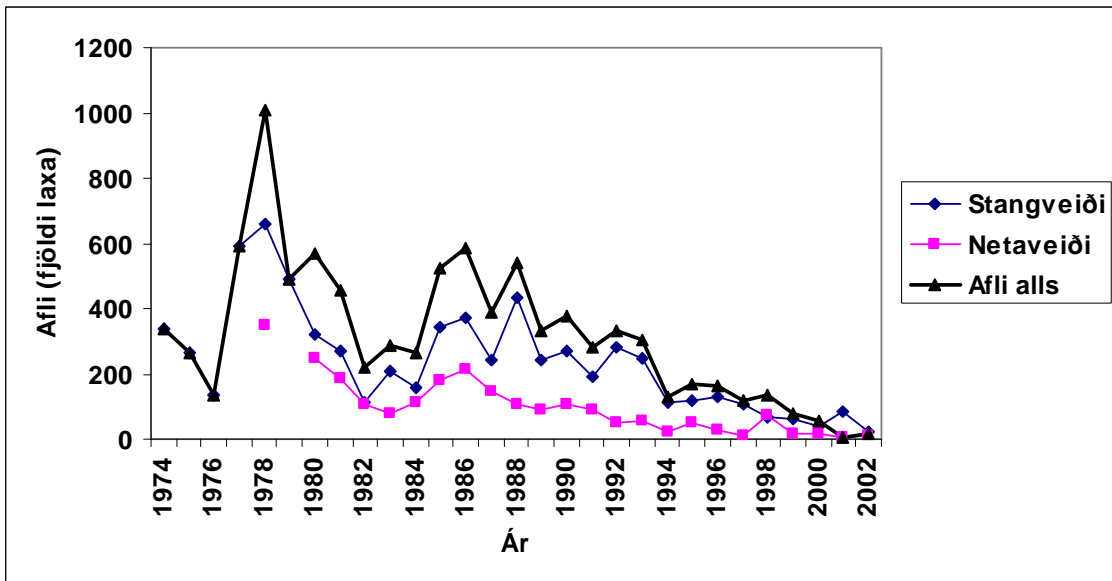
Ár	Veiðifélag	Veiðimálastofnun	Mismunur	Veiði Sleppt	Afli Stöng (VMST)	Afli Net	Afli Alls Stöng + Net	Veiði Urriði	Veiði Bleikja	Óvíst
	Veiði Stöng	Veiði Stöng	Veiðifél.og Veiðimálst.							
1974	329	337	8		337		337			
1975	264	264	0		264		264			
1976	133	133	0		133		133			
1977	593	593	0		593		593			
1978	657	657	0		657	350	1007			
1979	492	492	0		492		492			
1980	321	321	0		321	248	569			
1981	270	271	1		271	186	457			
1982	114	114	0		114	106	220			
1983	210	210	0		210	79	289			
1984	155	155	0		155	110	265			
1985	342	344	2		344	181	525			
1986	371	373	2		373	215	588			
1987	241	241	0		241	149	390			
1988	435	435	0		435	108	543			
1989	242	241	-1		241	91	332			
1990	274	272	-2		272	105	377			
1991	191	191	0		191	88	279			
1992	280	280	0		280	52	332			
1993	249	249	0		249	56	305			
1994	110	110	0		110	21	131			
1995	119	119	0		119	50	169			
1996	132	132	0		132	29	161			
1997	111	109	-2		109	10	119			
1998	63	65	2		65	73	138			
1999	64	64	0	1	63	15	78			
2000	35	39	4	0	39	15	54			
2001	65	87	22	86	1	3	4	0	700	
2002	25	25	0	18	7	9	16	68	2	180
Meðaltal	237	239	1	26	235	98	316			

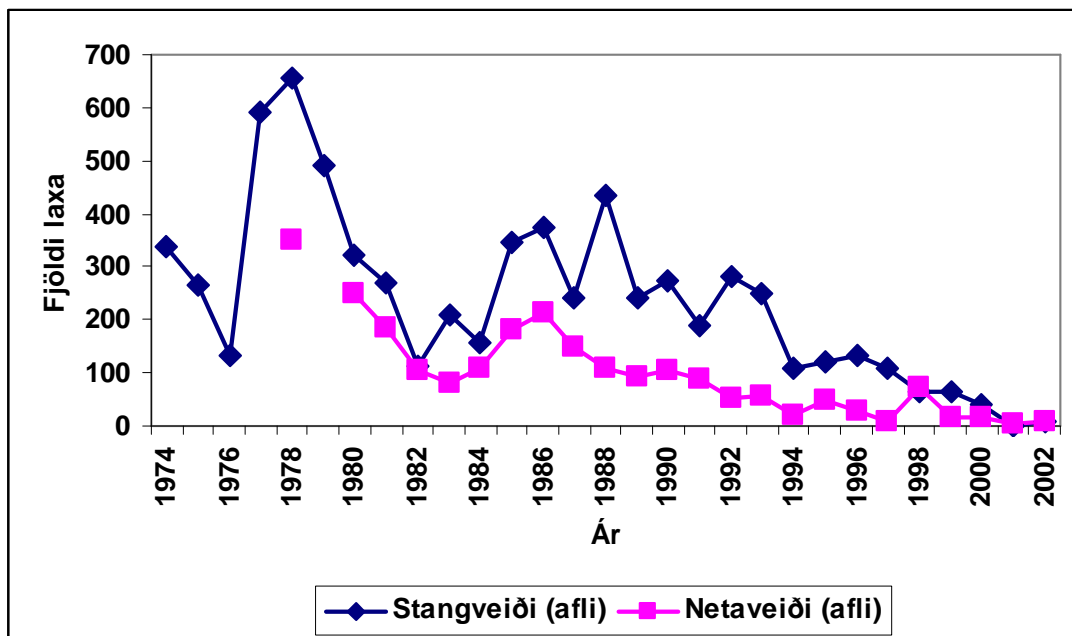
1. mynd. Lengdardreifing laxaseiða í rafveiðum í Reykjadalur og Seljadalur sumarið 2002.

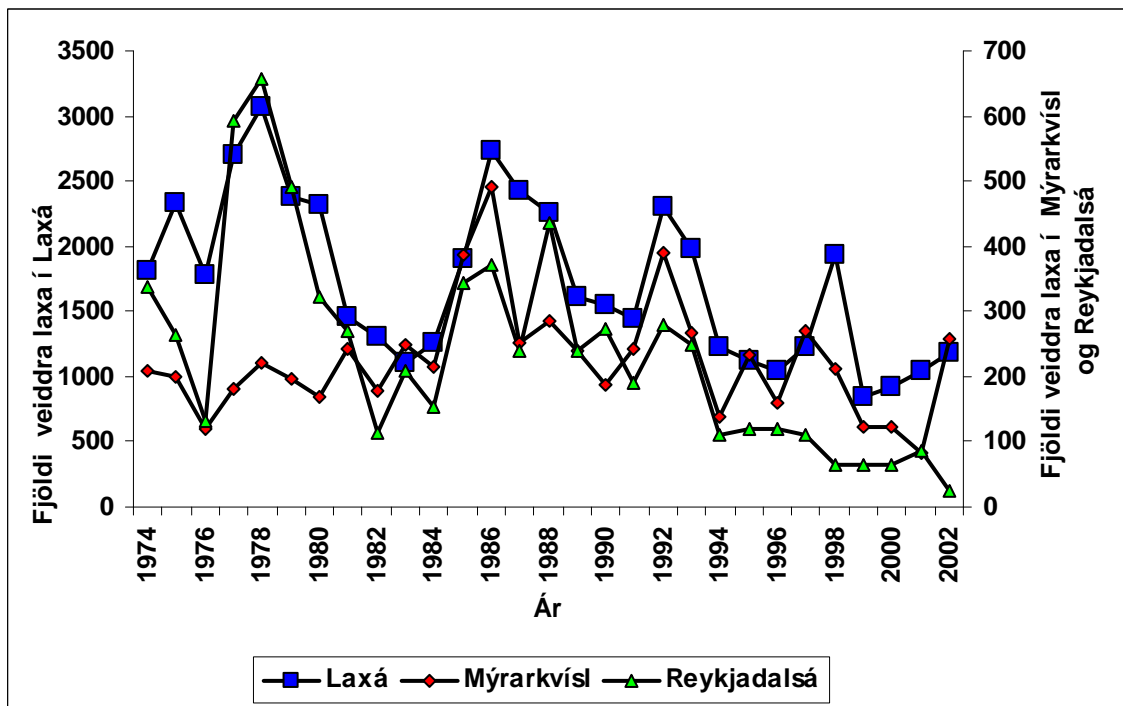
2. mynd. Lengdardreifing urriðaseiða í rafveiðum í Reykjadalssá og Seljadalsá sumarið 2002.

3. mynd. Stangveiði, netaveiði og afli (fjöldi landaðara laxa) á vatnasvæði Reykjadalárs og Eyvindarlækjar.

4. mynd. Afli í stangveiði á laxi í Reykjadalrás og Eyvindarlæk og í netaveiði í Vestmannsvatni og Sýrnesvatni.

5. mynd. Skráð laxveiði á stöng í Laxá í Aðaldal, Mýrarkvísl og Reykjadalssá og Eyvindarlæk á árunum 1974-2002. Sá lax sem sleppt er aftur er með í þessum tölum.